

NUOTARA

Baudž. byla Nr. 1-1500 1971 m.

NUOTARALIETUVOS TARYBŲ SOCIALISTINIO KŪRIMINIO TARYBŲ
1971 m. sausio mėn. 13 d.

Vilniaus mieste

Lietuvos TSR Aukščiausiojo Teismo Teisėmū
baudžiamųjų bylą kolegijai, susidedanti iš
pirmininkaujamojo teismo nario J. Kizilino,
ir liaudies teisėjų A. Kochanskio ir V. Bufo,
sekretoriaujant J. Kizilinskaitėi,
dalyvaujant Lietuvos TSR prokuroro pad. J. Sakucioniniui
gynėjams: I. Kisevičiui, K. Strušniui,

uždavime teismo posėdyje išnagrinėjo baudžiamąją bylą
kurioje:

1. LIKONAITIS Jonas, Jonas a., gimęs 1936 m. liepos
d. Kauno m., lietuvis, išsilavinimas aukštasis, reporta-
zis, vedęs, neteistas, dirbo Lietuvos TSR mėsos ir pieno
pramonės ministerijos statybos-remonto valdybos saugumo
techninės inžinieriumi, gyvena Vilniuje,

kaltinamas padaręs nusikaltimus,
numatytus Lietuvos TSR BK 16 str. ir 6 str. 1 d., 16 str.
1 d. ir 95 str. 87 str. 1 d.,

2. LIČIUTIS Gražina, Leonas d., gimęs 1935 m. vasar-
io 6 d. Kauno r., Viekšių m., lietuvis, išsilavinimas
specialus-vidurinis, buvo VIKJS narys, išteklėjusi, neteis-
ta, dirbo Vilniaus statybinių kultūros rūmų žokių
stalo vadove, gyvena Vilniuje

- kaltinamas padaręs nusikaltimus, numatytus
Lietuvos TSR BK 16 str. 1 d. ir 6 str. 1 d., 16 str.
1 d. ir 95 str.

Teisminė kolegija, išnagrinėjusi bylą,
nustatė:

Teisiamasis J. Simokaitis, Tėvynės išdavimo tikė-
tu, kartu su savo žmona G. Mickute, 1970 m. lapkričio
13 d. pasikėsino užvaldyti Lietuvos TSR civilinės avia-
cijos lėktuvą ir pabėgti juo į kapitalistinę šalį.

Teisikaltinai buvo padaryti ekonominiai aplinkybės-
niai.

Teisiamasis J. Simokaitis, turėdamas inžinieriaus
specialybę, paskutiniomis metais gyveno moraliai, von-
gė sąžiningai dirbti, užsiiminėjo užsienio valiutos
supirkinėjimu. Jį varžė tarybinės moralės normos ir
tarybinis gyvenimo būdas. Todėl nuo 1970 m. vasaros
J. Simokaitis planavo ginklu užvaldyti lėktuvą, pabėgti
juo į užsienį ir paprašyti kapitalistinės valstybės
politinės prieglaudos. Užsienyje J. Simokaitis galvojo
pralobti ir gyventi prabangoje. Kartu bėgti į užsienį
jis prikalbino ir savo žmoną G. Mickutę.

Pabėgimui J. Simokaitis per pažįstamus laškojo
ginklą, tačiau jį negavęs, 1970 m. lapkričio 12 d.
naktį jis sumanė tokį pabėgimo būdą: skrendant lėktu-
vu iš Vilniaus į Palangą, lėktuve išpilti degalų ir,
grasinant juos padegti, priversti lėktuvo įgulą skirs-
ti į Švediją. Tą pačią naktį J. Simokaitis apie savo
planą pasakė G. Mickutei. Ji, J. Simokaitio paliepiamu,
naktį nupirko ir parnešė į namus apie 3 litrus benzino,
kurį išpildė į butelius. Kitą dieną G. Mickutė dar nu-
pirko bekelį su 5 litrais žibalo. Šiuos degalus teisia-
mieji sudėjo į portfelį ir ūkišką krepšį. Degalų kvapo
panaikinimui G. Mickutė supylė į portfelį kvapą sugeriau-
sius grūdėlius.

Tą pačią dieną J. Simokaitis ir G. Mickutė,
būdami neblaivūs, pasiėmė degalus ir žiebtuvėlius ir
navyko į Vilniaus aerouostą. Čia jie įsigijo bilietus
į lėktuvą IL-14 Nr. 51054, skrendantį maršrutu Vilnius
- Kaunas - Palanga ir juo išskrido. Nusileidus Kaune, dėl

- 3 -

sėdimų vietų stokos, G.Mickutei buvo leista sėdėti pilotų kabinoje, o J.Simokaičiui - lėktuvo palydovės patalpoje.

Lėktuvui pakilus iš Ramo areostoties ir pasukus Palangos kryptimi, G.Mickutė pagal J.Simokaičio signalų atnešė iš užpakalinės lėktuvo bagažo kabinos portfeli su benzino buteliu, o pati nuėjo į lėktuvo salono užpakalinę dalį. Pagal sutartą veikimo planą J.Simokaitis išpylė prie pilotų kabinos benzina, su benzino buteliu rankoje įsibrovė į pilotų kabiną, pylė benzina ant prietaisų, dalinai apipylė lėktuvo vadą V.Čižauską ir reikalavo skristi į Švediją, grasindamas, kad priešingu atveju jis arba jo žmona padegs lėktuvą ir visi padegs. Tuo pačiu metu G.Mickutė lėktuvo salono gale išpylė iš bakelio žibala ir, demonstratyviai uždegdama žiebtuvėlį, pasirodė ir grasino keleiviams lėktuvo padegimu, jeigu jie trukdys J.Simokaičio veikimams pilotų kabinoje.

Tačiau lėktuvo įgulos nariai, padedant keleiviams, sulaukė J.Simokaitį ir G.Mickutę ir užkirto kelią tolesniam jų veikimams. Grumtynių pilotų kabinoje metu J.Simokaitis buteliu sudaužė lėktuvo automatinio valdymo prietaisą, kurio vertė 157 rb.

Be to, J.Simokaitis užsienio valiutos supirkinėjimu.

Antai, 1965 m. Palangoje jis iš dviejų asmenų nupirko 30 amerikoniškų dolerių, sumokėdamas už juos apie 100 rub.; 1967 m. vasarą Maskvoje jis iš užsieniečio nupirko sertifikatų ir anglų svarų sterlingų viso už 200 rub.; 1968 m. pavasarį Vilniuje jis iš Z.Plečničio nupirko 100 amerikoniškų dolerių, sumokėdamas už juos 500 rub.; 1970 m. lapkričio mėn. Vilniaus "Gintaro" restorane jis iš užsieniečio nupirko 5 amerikoniškus dolerius, sumokėdamas už juos 20 rub. Viso J.Simokaitis nupirko užsienio valiutos ir vertybinių popierių už 820 rub. Už užsienio valiutą ir vertybinius popierius jis nupirko įvairių užsienio gamybos daiktų bei drabužių.

Teismas J. Simokaitis kaltą pripažino dalinai. Neneigdamas faktinių įvykių aplinkybių, jis tvirtino, kėsinąsis pabėgti į užsienį ne tėvynės išdavimo tikslu, bet siekdamas geresnių materialinių gyvenimo sąlygų, kurias užsienyje esantys giminaičiai jam pažadėjo. Politinių pareiškimų, kurie galėtų pakenkti TSR Sąjungai, jis užsienyje nesiruošė daryti, bet jeigu būtų grėsmė būti sugrąžintam į TSR Sąjungą, tai tuomet jis prašytų politinės prieglaudos.

Teisiamasis J. Simokaitis taip pat neigė norėjus pasinaudinti lėktuvą ar turėti iš lėktuvo nuvarymo kokią nors materialinę naudą. Lėktuvą jis siekė suvaldyti laikinai, kaip priemonę pabėgti į užsienį.

Užsienio valiutos supirkinėjimo atveju J. Simokaitis pripažino ir nurodė konkrečias padarytų sandorių aplinkybes.

Teisiamoji G. Mickutė kalta pripažino dalinai ir paaiškino, kad tikrai kėsinosi pabėgti į užsienį, bet tai darė vyro prikalbėta ir norėdama būti kartu su juo. Pabėgimas ji nesiekė kokių nors tikslų, kurie galėjo pakenkti TSR Sąjungai. G. Mickutė pripažino faktines įvykių aplinkybes: degalų nupirkimą, jų išpylimą lėktuvo viduje ir grąsinimą padegti.

Be dalinio pripažinimo, teisiamųjų J. Simokaičio ir G. Mickutės kaltę patvirtina ir kiti įrodymais.

Nustatyta, kad J. Simokaitis nuo 1970 m. vasaros aktyviai ruošėsi užvaldyti lėktuvą ir juo pabėgti į užsienį. Liudytojas A. Krištupaitis parodė, kad J. Simokaitis dažnai jam kalbėjo apie pabėgimą į užsienį, užgrobus lėktuvą, skrendantį į Palangą. Klausinėjo, ar jie neturį pažįstamų kariškių, iš kurių būtų galima gauti ginklų. Liudytojas J. Romanovas parodė, kad 1970 m. spalio mėn. J. Simokaitis prašė gauti ginklų pabėgimui į užsienį, kalbino jį bėgti kartu. Liudytojai H. Klečko ir J. Kuzmynskas teismui parodė, kad J. Simokaitis jiems buvo kalbėjęs, apie ruošimąsi pabėgti į užsienį.

- 5 -

Teisiamieji G. Mickutė irgi parodė, jog Simokaitis nuo 1970 m. vasaros kalbėjo apie pabėgimą į užsienį. 1970 m. lapkričio 12 d. naktį jis pasukė į pabėgimo planą: įsėsti į lėktuvą, pripildyti lėktuve benzino ir, grąsinant uždegti benzina, priversti lėktuvo įgulą skristi į Švediją. Ji sutiko su šiuo planu ir dar tą pačią naktį nupirko apie 3 litrus benzino ir išpildė jį į bonkas. Kitą dieną, Simokaičiui paliepus, ji dar nupirko 5 litrus žibalo ir metalinį bakelį.

Benzino nupirkimo faktą patvirtino liudytoja O. Svirmilienė. Ji parodė, kad 1970 m. lapkričio 12 d. naktį, dirbdama benzino pildymo stotyje, esančioje Vilniuje, Putnos G., ji pardavė G. Mickutei apie 3 litrus benzino, kurį supylė į plastikinį indelį. Kratos metu J. Simokaičio namuose buvo surastas plastikinis indelis (1 t. 47 psl.). Cheminė ekspertizė nustatė, kad šiame inde buvo laikomi naftos produktai (4 t. 22 psl.).

Liudytoja N. Mickutė patvirtino, kad ji 1970 m. lapkričio 13 d. padėjo sėsesiai G. Mickutei nupirkti metalinį bakelį ir 5 litrus žibalo, kurių, sesers pasakymu, bus reikalingi pabėgimui į užsienį.

Liudytojų V. Pliasunovo, V. Mošlailino, V. Tarasovičiaus ir kt. parodymams, lėktuvo bilietų apšiluros duomenimis (3 t. 199 psl.) teisiamųjų sulaukymo faktu nustatyta, kad teisiamieji tikrai skrido lėktuvu IL-14 Nr. 52054 maršrutu Vilnius-Kaunas-Palanga.

Kaip parodė liudytojai V. Pliasunovas, R. Razumovskaja, išskrendant iš Kauno, dėl sėdimų vietų stokos G. Mickutei buvo leista sėdėti pilotų kabinoje, o J. Simokaičiui – lėktuvo palydovės patalpose, iš kur jis galėjo laisvai įeiti į kabiną, per atvirus duris, kalbėjosi su G. Mickute ir pilotais.

Lėktuvui pakilus iš Kauno ir skrendant Palangos kryptimi, J. Simokaitis davė ženklą G. Mickutei atnešti iš lėktuvo užpakalinės bagažo dalies portfelį su benzino bonkais, o pačiai lėktuvo salono gale išpilti žibalą ir veikti pagal sutartą planą. Šias aplinkybes patvirtina abu teisiamieji, taip pat ir liudytojai. L. Razumovskaja

parodė, kad lėktuvo priekyje teisiemieji savo bagažo neturėjo. H. Dolgevas parodė, kad G. Mickutė kažko tai vaikščiojo iš lėktuvo į jo galą ir atgal. T. Marčukajovas patvirtino, jog Mickutė į lėktuvo priekinę dalį nunešė juodą krepšį ir vėl sugrįžo atgal.

Toliau liudytojas V. Plinsunovas parodė, kad lėktuvui pakilus iš Kauno, po 15-20 min. jis pajuto aštrų benzino kvapą ir pasakė įgules nariui N. Tarasevičiui pasižiūrėti, iš kur kvapas lėktuve atsirado. Tarasevičiui išeinant iš kabinos, prie durų pasigirdo triukšmas, jis pamatęs Tarasevičių besigrumiant su Simokaičiu, buvo pats apipiltas benzinu, buteliu buvo sudaužytas lėktuvo prietaisus. J. Simokaitis kabinoje šaukė, kad visvien visi sudegs. Įgules nariai jį jėga pasodino kabinoje, atėmė žiebtuvėlį. Tuo metu lėktuvo palydovė L. Razumovskaja pranešė, kad salono gale moteris lėpila kažkokį skystį. Ten nukubėjo V. Tarasevičius.

Liudytojas V. Močalinas patvirtino analogiškai įvykio aplinkybes ir parodė, kad lakūnų kabinoje Simokaitis kartojo žodžius "Švedija, Švedija!" ir grasino, jog visi sudegs, nes jeigu ne jis, tai jo žmona padegs lėktuvą. Tuo metu jis lėktuvo prietaisus ir lakūnų V. Plinsunovą apipylė benzinu.

Liudytojas V. Tarasevičius parodė, jog, pajutęs benzino kvapą, jis ėjo pasižiūrėti iš kur tas kvapas, už lakūnų kabinos durų rado Simokaitį, bepilantį benzina, pradėjo su juo grumtis, Simokaitis atsikūrenė kabinoje, metė butelį su benzinu į lėktuvo prietaisus ir šaukė, kad visvien visi sudegs. Po to Razumovskaja pasakė, kad lėktuvo salone moteris pilsto skystį. Užkirtus kelią J. Simokaičio veiksmams, jis nubėgo į lėktuvo galą kur rado G. Mickutę, stovinčią lėpiltų degalų. Ją sulaukė ir perdavė keleivių apsaugai.

Liudytoja V. Razumovskaja parodė mačiumi, kaip lėktuvo kabinoje lakūnais grūmėsi su Simokaičiu, kaip šis metė butelį į lėktuvo prietaisus ir šaukė, kad visi sudegs. Salono gale ji matė moterį, kuri stovėjo

prie išpildo skydžio. K keleiviai jai paaukė, kad ši moteris uždeginėja žiebtuvėlį.

Liudytojas A. Bartkus parodė, kad grūstynių kabinoje matu J. Simokaitis šaukė sukti į Švediją ir grasino, kad visi sudegs.

Liudytojai S. Ažigovas ir T. Marabajevs parodė, matė, kaip Mickutė iš bakelio pylė kažkokį skystį. Į Marabajevo klausimą, ką ji čia daro, Mickutė toliau pylė skystį ir atsakė: "Ramiai!". Analogiškas aplinkybės taip pat parodė ir liudytoja B. Kuzinkovienė.

Liudytojas H. Dolgovas patvirtino matęs G. Mickutės rankose žiebtuvėlį, kurį ji uždeginėjo. Žiebtuvėlį Mickutės rankose taip pat matė ir B. Kuzinkovienė.

Laikinus G. Mickutę ir perdavus ją saugoti keleiviams, liudytojas S. Ažigovas priekaištavo jai, kad ji norėjo padegti lėktuvą. Į tai teisiškai atsakė, kad lėktuvo ji nenorėjusi padegti, tačiau jeigu tektų žūti, tai jai nesvarbu, kad kartu žus daug žmonių. Šias aplinkybes patvirtino liudytojas S. Ažigovas, jų neneigė ir pati G. Mickutė.

Iš lėktuvo IL-14 Nr. 52054 apžiūros protokolo (1 t. 14 psl.) matosi, kad jo salone rasta medžiagos gabalai, persisunkę žibalu, lakūnų kabinoje rastas butelis nuo benzino ir sušaužytas prietaisas, palydovės patalpose - trys buteliai su benzino likučiais, salono gale - metalinis 5 litrų talpos bakelis su žibalo likučiais. Be to, iš J. Simokaitio buvo paimtas žiebtuvėlis, o kitas buvo rastas krepšyje (1 t. 37 psl.). Iš liudytojų parodymų seka, kad degalai buvo išpilti lėktuvo palydovės patalpose, lakūnų kabinoje bei salono gale (2 t. 25 psl.). Cheminė ekspertizė nustatė, kad paimtuose iš lėktuvo keturiuose buteliuose buvo benzinas, o metaliniame bakelyje - benzino ir žibalo mišinys (4 t. 22 psl.). Nustatyta, kad iš J. Simokaitio paimtas žiebtuvėlis tinkamas naudojimui (4 t. 32 psl.).

Nors ekspertizė patvirtina, kad antras žiebtuvėlis, buvęs pas G. Mickutę, tyrimo metu netinkamas panaudojimui, tačiau iš liudytojų N. Dolgovo, E. Ažigovo parodymų, Simokaičio paaiškinimų (1 t. 125 psl.) matosi, jog įvykio metu žiebtuvėlis buvo tinkamas panaudojimui.

Tokiu būdu šiais duomenimis įrodyta, kad J. Simokaitis išpylė apie 2,5 litro benzino lėktuvo palydovėn patalpose ir lakūnų kabinoje ir grasino jį padegti, reikalaudamas skirsti į Švediją. Tuo metu iš tokiu pačiu tikslu G. Mickutė lėktuvo salono gale išpylė apie 5 litrus žibalo ir grasino jį padegti.

Technikinė-cheminė ekspertizė konstatavo, kad dėl šių J. Simokaičio veikamų lėktuvų galėjo užsidegti. Išpylus benzino lakūnų kabinoje ir prie kabinos, tuojuo susidarė vietinės benzino ir oro koncentracijos, kurios galėjo užsidegti nuo duodančių kibirkštis ar įkaitusių lėktuvo prietaisų. Be to, išpiltas benzinas buvo lengvai uždegamas žiebtuvėliu. Užsidegus išpiltiems degalams, veikiant papildomiems lėktuvo degiams faktoriams, lėktuvai būtų sudegę.

Dėl G. Mickutės išpildo žibalo susidarė mažiau pavojinga gaierų padėtis, nes žibalas sunkiau užsidega ir buvo išpiltas mažiau pavojingoje užsidegimo lėktuvo dalyje.

Tuo būdu, dėl J. Simokaičio ir G. Mickutės veikamų buvo atsiradusi reali grėsmė 42 keleivių ir lakūnų žuvimui bei lėktuvo sunaikinimui.

Iš bylos duomenų seka, kad J. Simokaičio tikslas buvo pabėgti į užsienį ir išduoti Tėvynę. Tai įrodo jo paaiškinimai, paskutinių metų gyvenimo būdas bei ateities planai.

Nors J. Simokaitis turėjo inžinieriaus specialybę, tačiau pastoviai niekur nedirbo ir ieškojo lengvo gyvenimo. Nuo 1960 m. jis pakeitė 11 darbaviečių, kur dirbo įvairiose pareigose. Gaunamas atlyginimas jo nepatenkino, nes nebuvo įpratęs gyventi iš sąjiningo darbo pajamų. Todėl Simokaitis buvo nepatogintas tarybinio gyvenimo sąlygomis, galvojo pabėgti į užsienį, pralobti ir nevaržomai gyventi kapitalistinėje santvarkoje.

Apie taiš teisme parodė J. Simokaitienė, A. Krištupaitis, L. Simokaitienė, J. Piešaitis ir kt. liudytojai. Tokią išvadą patvirtino ir J. Simokaičio bandymas pabėgti į kapitalistinę šalį 1966 m. iš Lenkijos Liaudies respublikos.

Be to, J. Simokaičio prisipažinimu, jį taip pat varžė tarybinio gyvenimo moralinės normos. Bylos duomenys rodo, kad J. Simokaitis nuo jaunų dienų gyveno amoraliai. Dėl sistemingo girtuokliavimo jis tris kartus gydėsi nuo alkoholizmo. Dėl amoralaus gyvenimo įpročių yra išsiėkyręs su dvejomis žmonėmis. Visuomenės priekaištus dėl amoralaus jo elgesio Simokaitis laikė jo asmonybės varžymu.

Nustatytos aplinkybės, kad J. Simokaitis pasižymėjo didėliu gobėmu ir siekimu bet kokiais būdais įsigyti pinigų. Nemažą sumą pinigų jis išviliojo iš savo motinos, palikdamas ją be gyvenamojo ploto, skolino iš pažįstamų užstatydamas daiktus ir dokumentus, užsilaikė užsienio valiutos ir valiutinių popierių supirkinėjimu.

Taigi J. Simokaitis nenorėjo gyventi tarybinėje santvarkoje, kuri neleido jam dykaduoniauti, gyventi amoraliai ir teikė materialines sąlygas pagal jo darbą. Jis norėjo gyventi kapitalistinėje šalyje, tikėjęsi pralobti ir nevaržomai lengvai gyventi. Simokaitis teisme prisipažino, kad užsienyje ruošėsi prašyti politinės prieglaudos, kas jam žinoma susiję su žmeižikiško pobūdžio politiniais pareiškimais, kuriuos kapitalistinė šalis panaudoja kaip priemonę padaryti žalą TSRS išoriniam saugumui. Tuo būdu seka išvada, kad J. Simokaitis kėsinosi išduoti Tėvynę, todėl jo veikoje yra nusikaltimo, numatyto Lietuvos TSR BK 16 str. 1 d. ir 64 str. 1 d. sudėties.

J. Simokaičiui dar pareikštas kaltinimas, kad jis kėsinosi pagrobti lėktuvą, kurio vertė yra 225.425 rub. (4 t. 83 pal.). Tačiau iš bylos duomenų seka, kad J. Simokaitis kėsinosi užvaldyti lėktuvą laikinai, pasinaudoti juo kaip transporto priemone pabėgti į užsienį. Nėra

įrodymų, kad teisiamasis būtų siekęs paimti lėktuvą savo nuosavybėn, perduoti jį kitų asmenų nuosavybėn ar turėti kokią nors materialinę naudą jo užvaldymu. Nesant jo veikoje valstybinio turto pasisavinimo tikulo, negali būti ir atsakomybės už valstybinio turto grobiną. Todėl J. Simokaičio veikoje nėra nusikaltimo, numatyto Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 95 str. sudėties ir pagal šį įstatymą jis išteisintinas. Jo veiką, kuri pareiškė grasinimu sudeginti lėktuvą ir keleivius, realios grėsmės tam sudarymu bei lėktuvo prietaiso sudaužymu, apima Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 62 str. 1 d. numatytas nusikaltimas.

Iš bylos duomenų seka, kad teisiamoji G. Mickutė pati nenorėjo pabėgti į užsienį, neturėjo tikalo pabėgimui padaryti žalą TSRS interesams. G. Mickutė charakterizuojama kaip sąžininga, tarybinių pažiūrų asmenybė (lt., 153, 155 psl.). Tačiau iš liudytojų B. Mickienės, L. Juknaitės, G. Vaitkevičienės, A. Kankavičiūtės bei pačio J. Simokaičio parodymų matosi, kad ji, ištekėjusi už Simokaičio, buvo didelėje jo įtakoje, akiai klausė jo bei vykdė visus jo norus. Ji pasidavė Simokaičio įkalbinėjimams ir sutiko bėgti su juo į užsienį, nes norėjo gyventi su Simokaičiu, išsaugoti šeimą. Antitarybinei veiklai užsienyje nesiruošė ir to nesiekė. Todėl jos veikoje nėra nusikaltimo, numatyto Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 62 str. 1 d. Kadangi ji šeimos motyvais kėsinosi pabėgti į užsienį ir tuo tikslu siekė užvaldyti lėktuvą, grasinama priemonėmis, kurios grėsė keleivių ir lakūnų gyvybėms, tai tuo ji įvykdė nusikaltimus, numatytus Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 82 str. 1 d. ir 227 str. Tuo būdu, G. Mickutės nusikaltimas iš Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 62 str. 1 d., 16 str. 2 d. ir 95 str., teismas per kvalifikuoja į Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 82 str. 1 d. ir 227 str.

Tėismas J. Simokaitis pripažino, kad 1965 m. - 1970 m. laikotarpyje jis padarė kletą užsienio valiutos pirkimo sandorių. Jo kaltę dėl šio apkaltinimo patvirtina ir kiti įrodymai.

Antai, liudytoja L. Simokaitienė patvirtino, kad 1967 m. vasarą Simokaitis Maskvoje pas užsieniečių nupirko sertifikatų ir anglų svarų sterlingų, už kuriuos nupirko jai kailinį palatą ir sau drabužių. Liudytojas V. Navickas parodė, jog Simokaitis Vilniaus "Gintaro" restorane nupirko iš užsieniečio 5 dolerius, Liudytojas J. Piodaitis parodė, kad Simokaitis paėmė iš jo 100 dolerių ir paliko 500 rub.

Užsienio valiutos ir vertybinių popierių supirkinėjimu J. Simokaitis pažeidė TSRS valstybinio banko nuostatus, draudžiančius piliečiams supirkinėti užsienio valiutą bei vertybinius popierius, ir tuo padarė nusikaltimą, numatytą Lietuvos TSR BK 87 str. 1 d.

Tėismas konstatuoja, kad J. Simokaitis įvykdė itin pavojingą valstybinį nusikaltimą - kėsinosi išduoti Tėvynę, ir kitą valstybinį nusikaltimą - valiutos operacijų taisyklių pažeidimą. Jis buvo pabėgimo į užsienį iniciatorius ir įtraukė nusikaltimą G. Mickutę, sudarydamas organizuotą grupę. Be to, J. Simokaitis savo nusikalstama veikla sudarė realią grėsmę 42 asmenų gyvyboms bei lėktuvo sunaikinimui, t.y. veikė visuotinai pavojingu būdu. Nusikaltimą jis padarė būdamas girtas. Šios aplinkybės įstatymo laikomos sunkinančiomis kaltę aplinkybėmis (Lietuvos TSR BK 41 str. 2, 9, 10 p.p.).

Atsižvelgiant į J. Simokaitio padarytų nusikaltimų sunkumą, kaltę sunkinančias aplinkybes ir itin neigiamą jo asmenybę, teismas laiko būtinu jį nuteisti visu įstatymų griežtumu.

Atsižvelgiant į G. Mickutės padarytų nusikaltimų sunkumą, jį baustina atitinkamai griežta laisvės atėmimo bausmė.

Kadangi nusikaltimais J. Simokaičio veikimais Lietuvos civilinės aviacijos valdybai padaryta 157 rb. materialinė žala, tai, remiantis Lietuvos TSR BPK 65 str., ją privalo atlyginti J. Simokaitis.

Vadovaudamasis Lietuvos TSR BPK 331, 333 str. Teisminė kolegija

n u s p r e m d a :

SIMOKAITĮ Joną, Jono s. pripažinti kalto padariusius nusikaltimą, numatytą Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 62 str. 1 d. ir nuteisti jį mirties bausme - sušaudymu, konfiskuojant turtą, jį taip pat pripažinti kalto padariusius nusikaltimą, numatytą Lietuvos TSR BK 87 str. 1 d. ir nuteisti 3(trejus) metais laisvės atėmimo. Remiantis Lietuvos TSR BK 42 str. bausmės subendrinti apėmimo būdu ir galutinę bausmę laikyti mirties bausmę - sušaudymą, konfiskuojant turtą.

Pagal Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 95 str. J. Simokaitį išteisinti.

MICKUTĘ Gražiną, Leono d. pripažinti kalta, padariusius nusikaltimus, numatytus Lietuvos TSR BK 16 str. 2 d. ir 82 str. 1 d. ir 227 str. ir nuteisti ją: pagal BK 16 str. 2 d. ir 82 str. 1 d. - 3 metais laisvės atėmimo, pagal BK 227 str. - 2 m. laisvės atėmimo. Remiantis Lietuvos TSR BK 42 str., bausmės subendrinti apėmimo būdu ir galutinę bausmę laikyti 3(trejus) metus laisvės atėmimo. Bausmės pradžią jai laikyti nuo 1976 m. lapkričio 13 d. ir bausmę atlikti paskirti bendrojo režimo patalpos darbu kolonijose.

Priteisti iš Simokaičio Jono, Jono s. Lietuvos TSR civilinės aviacijos valdybai 157 rub. Priteisti į valstybės pajamas teismo išlaidas: iš J. Simokaičio - 179 rb. 10 kap., iš G. Mickutės - 150 rub.

Daiktinius įrodymus - kelioninį krepšį ir portfelį, butelius, bakelį, medžiagos gabalus ir kt. daiktus, kaip neturindžius vertės sunaikinti.

Nuosprendis galutinis ir kasacine tvarka neskundžiamas.

Pirmininkaujantis (pas.) Liudius tarėjai (pas.) ir V. Bučas
Nuorodas tikras:

Teismo narys (J. MICKUTAS)